

Скарбничка

ЖАДІБНІСТЬ

Лариса Кобзева

- ЗАЙВА ГАЗЕТА 2
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
ПАУЧОК 5
ЧУДЕСНЫЕ ОЧКИ 6
ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
В МИРЕ ЖИВОТНЫХ 11

Зіна була жадібною дівчинкою. Що б у неї не попросили, вона завжди повторювала одну й ту ж саму фразу: «Не дам, бо це – моє».

На день народження батьки подарували Зіні MP3-плеєр. Бажаючи похизуватися, вона вийшла з ним на вулицю. Усі діти оточили її, просили дати їм послухати музику. Проте Зіна нікому не давала ані плеєр, ані навушники.

Кілька хвилин дівчора вмовляла дівчинку, а потім, назвавши її жадібною, побігла гратися без неї. Та сусід Зіни Михайлик залишився, продовжуючи вмовляти її. Проте дівчинка була невблаганною: «Не проси, це мій плеєр! Мені його подарували батьки, і я тобі його не дам!» Утративши надію, Михайлик пішов гратися з дітьми.

Незабаром після цього випадку Зіна поверталася додому. Минаючи подвір'я, дівчинка побачила дітей, які вишикувалися в чергу. Бажаючи дізнатися, що відбувається, вона запитала в хлопчика, що стояв у черзі останнім:

– Миколко, а на що ви чекаєте? Чому всі стоять у черзі?

– Батьки Михайлика купили йому новий самокат з моторчиком. Він кожному дає покататися на ньому. Якщо хочеш, ставай у чергу.

Зіна ніколи не каталася на самокаті з моторчиком, тож вирішила спробувати. Черга просувалася швидко. Михайлик

кожному пояснював, як керувати, і дозволяв об'їхати подвір'я. Зіна з нетерпінням чекала своєї черги. Утім, коли ця мить настала, трапилося непередбачуване. Замість того, щоб передати самокат Зіні, Михайлик покликав Олю, що стояла в черзі після Зіни, і віддав самокат їй.

– Михайлику, хіба ти не бачиш, що зараз моя черга?! – обурилася Зіна.

– Звісно, бачу. Однак ти кататися на моєму самокаті не будеш, – відповів Михайлик.

– Чому?! – здивовано вигукнула Зіна. – Ти ж іншим дітям даєш покататися на своєму самокаті, а мені чому не можна?

– Бо ти жадібна. Хіба ти не пам'ятаєш, як я просив у тебе плеєр, а ти не дала? Оскільки ти тоді не захотіла поділитися зі мною, то і я з тобою ділитися не хочу, – рішуче сказав Михайлик.

Зіна стояла й гірко плакала. З усіх дітей лише їй не дали покататися на новому самокаті. Однак тепер дівчинка зрозуміла, що вона повинна ділитися з іншими дітьми, якщо хоче, щоб вони ділилися з нею. Відтоді Зіна перестала скупитися й навчилася ділитися з іншими.

Ісус Христос сказав: «Як хочете, щоб чинили вам люди, – чиніть і ви їм так само» (Луки 6:31). Жадібність – погана риса, яка не прикрашає людину. Намагайтеся бути добрими й не забувайте ділитися тим, що маєте, з іншими.

Август

Е. Кабанова

Лето. Август. Солнце светит,
И игривый ветерок
Чуть качает, не заметив
Белых бабочек, цветков.
Закачались лилии.
Шепчет ветерок в лесу:
«Скоро осень, милые,
Я вам принесу».

Зашумели вдруг березы:
«Не пугай ты всех подряд.
Только к октябрю готовым
Будет осени наряд».
Лето. Август. Солнца круг.
И кузнечики трещат.
Но летит уже на юг диких
уточек косяк.

3

ПЕРСИК

МАЛЕНЬКА
ЧЕРЕПАШКА

7

БОГ ПОСЛАЛ
БОЛЬШУЮ РЫБУ

10

ЗАЙВА ГАЗЕТА

Трапилось це влітку. У школі були канікули, і Генрі вирішив попрацювати разом зі своїм батьком. Після сніданку вони вдвох, як завжди, вирушили до місцевого магазину купити газету. Потім вони пішли на роботу, де під час обідньої перерви читали її.

Того ранку батько Генрі помилково взяв замість одної газети дві. «Мені негайно потрібно повернутися й заплатити за ще одну газету», – сказав він своєму синові.

«Тату, це ж просто газета. Ніхто й не помітить», – заперечив син.

Батько відповів, що це нечесно й що він, як християнин, повинен вчинити правильно. Поспіхом прийшовши до магазину, він пояснив продавцю, що трапилось.

Приблизно через тиждень хтось украв дорогі речі з магазину. Коли поліцейські почали розслідувати, то з'ясували, що під час крадіжки в магазині перебували лише два покупці: батько Генрі та ще один чоловік.

Продавець був доброї думки про батька Генрі. «Я знаю його, – сказав він поліції. – Минулого тижня, узявши випадково зайву газету, він повернув її нам. Він точно не винний!» Поліція уважно вислухала продавця й почала допитувати іншого чоловіка, який виявився винним. Вчинивши правильно, батько Генрі здобув репутацію чесної й порядної людини.

Важливо бути людиною, якій можна довіряти, а починається все з правильних учинків.

ЛУЖИЦА И ВАСИЛЕК

В один из теплых солнечных дней ветер пригнал дождевую тучку на опушку леса, где она выполнила свое предназначение и пролилась дождем. На дороге рядом с лесом образовалась Лужица. Сначала она была грязной и мутной. Немного освоившись, Лужица отстоялась, посветлела и даже заблестела под ярким летним солнышком.

На самом краю Лужицы рос цветок – Василек. Цветочку стало интересно, кто же поселился с ним рядом. Он взглянул на Лужицу и увидел в ней свое отражение. Очень ему это понравилось, особенно то, что небо, отражавшееся в Лужице, было такого же цвета, как и он сам. Радостный Василек обратился к своей новой соседке:

– Здравствуй, Лужица, я очень рад, что у меня появилась такая соседка. Надеюсь, мы подружимся!

Лужица не разделяла оптимизма Василька и сказала, что ей все равно, кто с ней рядом.

– А мне вот совсем не все равно, – ответил Василек. – Я в твоём отражении могу видеть и себя, и голубое небо.

– Фу, какая нелепость, – ответила Лужа. – Еще неизвестно, кто с кем поселился. Сразу видно, что ты необразованный, если во мне увидел только себя. Если бы ты присмотрелся внимательнее, то увидел бы во мне столько, что твоё ограниченное воображение не в состоянии представить.

Характер у Василька был покладистый, возражать он не стал. Как мог, внимательно стал вглядываться в Лужицу. И в самом деле, в Лужице, кроме Василька, отразилась опушка леса, а немного поодаль – деревушка.

– То, что ты увидел во мне, – малая частичка того, что есть в самом деле. Днем в меня вмещаются окружающие меня предметы, а также небо, облака и солнце. С наступлением темноты в меня вмещается луна, а совсем поздно ночью – все небо с миллиардами звезд и миллионами галактик. Если в меня вмещается все, что меня окружает, а в придачу еще и целый космос со своей бесконечностью, то я и есть не кто иная, как Вселенная!

– Но я ведь тоже маленькая частичка этой Вселенной, – пытался робко возразить Василек.

– Вот ты сам и ответил на свое возражение. Ты действительно какая-то маленькая и ничтожная частичка, которую никто не замечает.

Этот спор услышал пролетавший мимо Ветер. Поскольку он и сам был маленькой частичкой этой Вселенной, то решил заступиться и за Василька, и за себя.

– Зря ты возгордилась, Лужица! Какой бы великой ты себя ни считала, без меня ты бы здесь не появилась. Ведь это я пригнал сюда тучку с дождем.

– Не говори глупости, все знают, что дождь может пролиться и без ветра. Ты сделай лучше то, что я тебе велю. Дуй на этот Василек так, чтобы он наклонился в другую сторону и больше не отражался во мне – Лужице-Вселенной.

Ветер был очень мудрым. С Лужицей он спорить не стал, а сделал так, как она просила. Начал он дуть на цветок. Дул хоть и не сильно, но долго. К вечеру приустал и решил отдохнуть. Вокруг стало тихо... Василек повернулся обратно к Лужице, но... ни себя в Лужице, ни ее самой не увидел. На месте Лужицы была кучка грязи.

– Как же так?! – воскликнул цветок. – Исчезла не только Лужица, но и вся Вселенная!

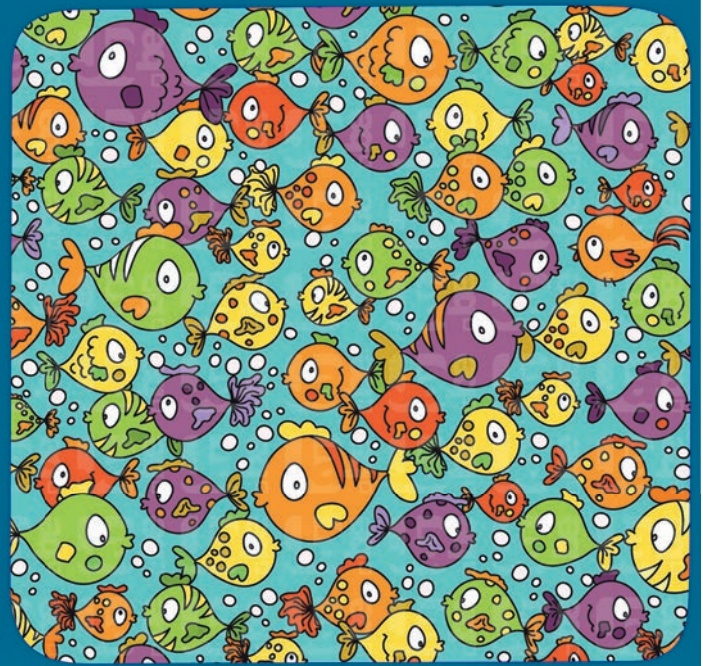
– Не отчаивайся, – воскликнул Ветер. – Вселенная никуда не исчезла. Исчезла только Лужица, она испарилась от того, что попросила меня дуть. Вот она сама себя и наказала. А та часть Вселенной, что была в ней, теперь находится в тебе. Это вода. Частичку ее впитали твои корни, а остальную часть я разнес по всему свету, и она вновь прольется дождем где-то в другом месте. Там снова образуется новая Лужица, которая, надеюсь, будет не такой самоуверенной.

Это успокоило Василька, однако он с печалью поведал мудрому Ветру, что не за горами осень и он завянет и засохнет.

– Это не беда, – отвечал Ветер. – Придет весна, и ты прорастешь вновь. В этом мире все не только течет и движется, но и повторяется. Как раз в этом и заключается величайшая Божественная мудрость. Ты еще молод и многого не знаешь, но со временем и к тебе придет мудрость. А у меня впереди еще много работы. Прощай, Василек!

Ветер присвистнул и умчался дальше выполнять свои обязанности, довольный тем, что ему удалось поднять настроение этому простодушному цветочку.

З'ЯСУЙ, ХТО ЗАМАСКУВАВСЯ ПІД РИБКУ.

ФІЛВОРД «УКРАЇНА»

У головоломці зашифровано 14 слів, пов'язаних з Україною. Розташовані вони або горизонтально, або вертикально. Знайди ці слова, обведи їх і підкресли в переліку.

Щ	Д	К	О	З	А	К	Ь	Ї	А	И	К	А	Л	Ц	Щ
К	Ь	О	М	А	К	О	З	А	Ц	Т	В	О	Р	К	Ц
О	Б	П	Ш	Е	Н	И	Ц	Я	Д	З	Б	Р	Щ	П	К
Г	Ц	З	Д	Б	М	И	М	Р	К	А	Л	И	Н	А	Б
Н	Ї	Р	Е	Н	Е	З	А	Л	Е	Ж	Н	І	С	Т	Ь
П	Г	И	Р	Є	Т	П	И	С	А	Н	К	А	Е	Р	Ж
Е	М	Н	Ж	Т	Р	И	Т	Р	Е	М	Б	І	Т	А	Б
К	О	А	А	Р	Г	Н	Р	У	А	К	Р	А	Ц	О	К
Т	С	И	В	И	Ш	Ь	И	Ш	Щ	Б	У	Л	А	В	А
О	К	Л	А	З	К	Х	З	Н	Ї	Л	И	Н	Д	И	Г
Р	В	Щ	И	У	В	И	Ш	И	В	А	Н	К	А	З	З
А	А	К	К	Б	Е	И	Л	К	О	Б	З	А	Р	М	Р
Л	З	Б	А	Ь	Ї	Е	Д	Е	Р	А	Є	Б	Р	Ц	И
Ь	Р	К	Т	К	А	Ц	Т	В	О	Б	Г	М	Н	А	Ж

КАЛИНА
ПШЕНИЦЯ
ТРИЗУБ
ТРЕМБІТА
БУЛАВА

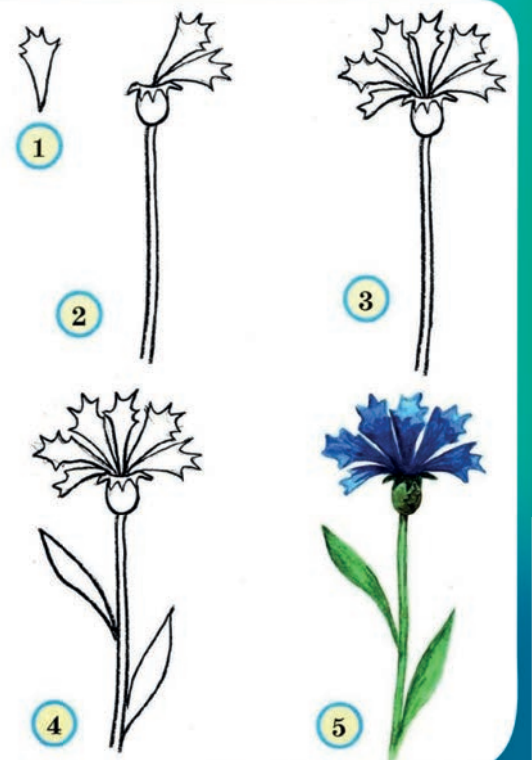
КОБЗАР
ПЕКТОРАЛЬ
ВИШИВАНКА
КОЗАЦТВО
ДЕРЖАВА

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ
РУШНИК
ТКАЦТВО
КОЗАК

РЕБУСЫ

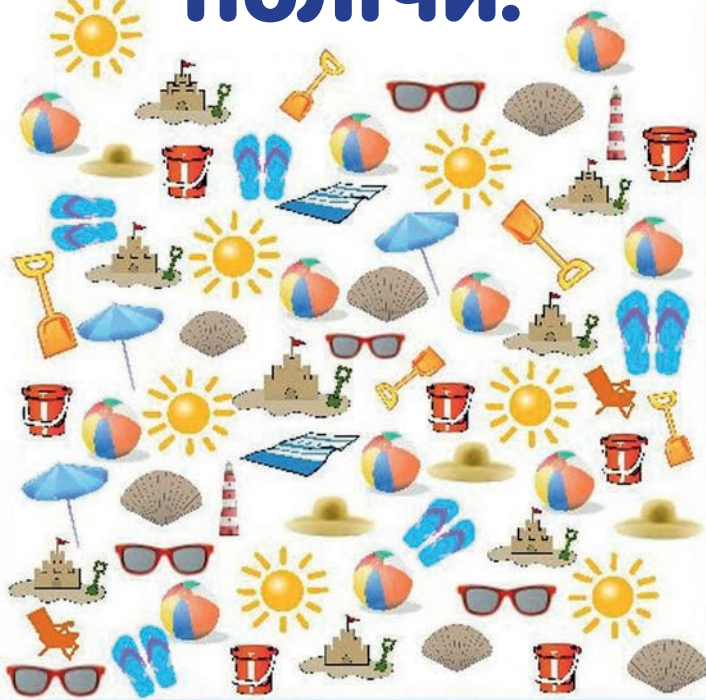

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ВАСИЛЬКИ.

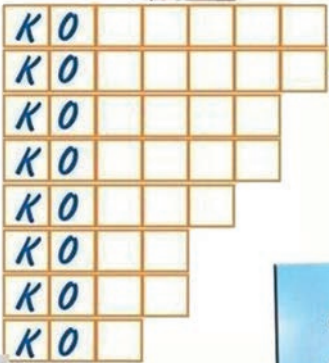

ПОЛІЧИ.

ВЗГЛЯНИ НА КАРТИНКИ І ЗАПОЛНИ КЛЕТОЧКИ.

ХТО ЗАХОВАВСЯ НА ЦЬОМУ МАЛЮНКУ? ЗНАЙДИ ВСІХ КОМАХ.

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ.

— А чи розповідав я тобі історію про це персикове дерево? — запитав дідусь Арсен свого онука, указуючи на розлоге дерево, під яким вони сховалися від пекучого сонця.

— Ні. А що це за історія?

— Це дерево особливе. Воно — мій учитель. Ось послухай, що зі мною сталося, коли я був твого віку, — розпочав дідусь свої спогади.

У ті далекі роки ми були бідні й часто голодні. Поруч із нами жив сусід — дядько Клим. Він був садівником. За його парканом було видно чудовий доглянутий сад. Він звідкись привозив і вирощував на своєму подвір'ї невідомі для нас квіти, куштики та дерева. Зі свого двору я бачив дивні плоди на деяких деревах, і мені дуже хотілося, якщо не скуштувати, то хоча б роздивитися їх зблизька.

Усі діти вважали дядька Клима дуже суворим і злим. Він часто відганяв хлопців, що наважувалися прокрастися до його саду, погрожуючи їм великою палицею й міліцією. А ще в дядька Клима був пес на ланцюгу, який голосно гавкав.

Одного разу я перебував у своєму дворі поруч із парканом. Раптом вітер зірвав мій капелюх, підхопив його та заніс просто на одне з тих невідомих для мене дерев у саду дядька Клима. Спочатку я навіть не знав, що вдіяти. Мені було дуже шкода свого єдиного капелюха, що гойдався на тоненькій гілочці, будь-якої миті міг зірватися й полетіти за вітром хтосьна-куди. Я озирнувся довкола. Сусіда ніде не було видно.

«Нишком перелізу через паркан, заберу капелюх і швиденько назад», — вирішив я. За мить капелюх уже був у мене в руках. Утім, що це за плоди на деревах? Великі, як яблука, схожі на абрикоси, але більші, з рожевими боками й волохаті. Я таких раніше ніколи не бачив. Я знав, що брати чуже не можна, але не зміг встояти перед спокусою скуштувати цей загадковий плід. Підняв я один із землі та й мерщій через паркан додому.

Який же він був смачний: соковитий, солодкий, незрівнянний ні з чим іншим! Тієї миті я згадав про Єву, що скуштувала заборонений плід в Едемському саду. «Напевно, то був саме цей плід, — подумав я. — От би з'їсти хоча б ще однеденький! Ось же вони, зовсім поруч, лежать на землі, чекають, щоб хтось

їх підібрав», — міркував я, крадучись до сусідського саду. Проте не встиг я підійти до дерева, як із двору вискочив пес і, голосно гавкаючи, кинувся на мене. За кілька секунд вибіг з хати і дядько Клим.

— Ти що тут робиш? — грізно запитав він, міцно вхопивши мене за руку. Я хотів розповісти про свій капелюх, але він залишився на нашому подвір'ї.

— Пробачте мені, я лише хотів скуштувати ці фрукти. Я більше не буду так робити. Відпустіть мене, будь ласка.

— Ходімо до міліціонера, нехай розбирається з тобою і твоїми батьками, — пригрозив дядько Клим.

Понад усе на світі я не хотів, щоб про це дізналися батьки та інші люди із села, адже нашу сім'ю поважали як чесних і порядних людей. Я із жахом думав, що всі вважатимуть мене злодієм.

— Будь ласка, пробачте мені! Краще відлупцюйте мене, тільки не розповідайте нікому, благаю! — почав просити я.

— Гаразд, я не скажу нікому, якщо до вечора старанно допомагатимеш мені в саду, — уже спокійніше відповів дядько Клим.

Так я ще не старався ніколи. Я виполював бур'яни, згрібав і виносив суху траву та опале листя, збирав під деревами яблука та виконував інші доручення сусіда. Коли вся робота була виконана, дядько Клим підійшов до мене й сказав:

— Візьми собі кілька персиків. Коли ви з'їсте, то кісточки не викидайте, а посадіть у своєму саду. За кілька років матимете свій урожай.

Я так і зробив. Наступного літа персики зійшли. Дядько Клим розповів мені, як за ними доглядати, утеплювати їх на зиму, щоб не вимерзли в нашому кліматі, і дав ще багато корисних порад щодо вирощування рослин. Він виявився хорошою людиною, ми з ним ще довго товаришували. Від нього я перейняв любов до садівництва. Ми з тобою сидимо під одним з персикових дерев, які вирости з тих кісточок.

— А чому ти називаєш це дерево своїм учителем? — запитав онук дідусь Арсена.

— Я багато чого навчився завдяки йому: бути чесним, ніколи не брати чуже, трудитися, створювати красу й бути товариським.

ПЕРСИКОВОЕ ПАРФЕ

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТЬСЯ:

- йогурт натуральний — 250 г
- персик — 1 шт.
- мюсли — 4 ст. л.
- мед

1. Персик вымой, очисти от кожуры и нарежь кубиками.
2. На дно широкого бокала, стакана или креманки выложи 2 ст. л. йогурта.
3. На йогурт высыпь 2 ст. л. мюсли.
4. На мюсли выложи йогурт и кусочки персика.
5. Сверху на персик выложи мюсли и снова слой йогурта.
6. Полей медом по вкусу, укрась кусочками персика. Убери парфе в холодильник для охлаждения на 10-15 минут. Приятного аппетита!

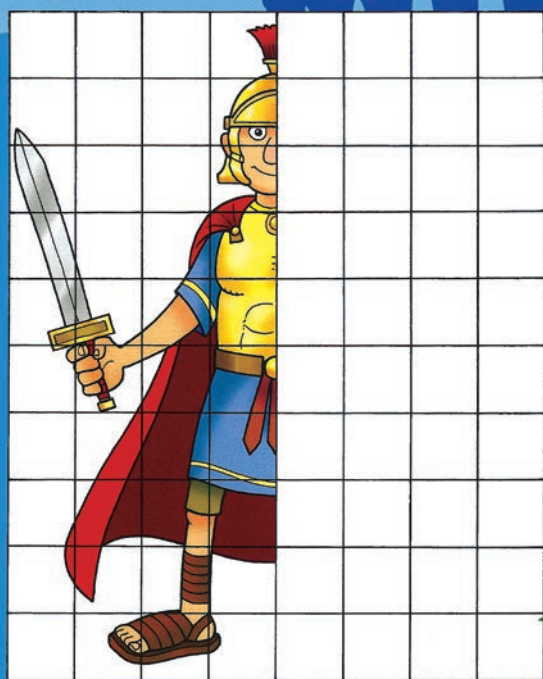

СТАРОДАВНІЙ РИМ

1 ЗАВДАННЯ

А ось і наш герой. ДОПОВНИ МАЛЮНОК, ВІДТВОРИВШИ ЙОГО ЗА ЗРАЗКОМ.

Юний **Домінік** закохався в доньку імператора **Юліану**. Та чи захоче батько віддавати її заміж за звичайного сотника? Усе у твоїх руках! Допоможи Домініку вирішити головоломку та завдання, які поставив перед ним імператор.

2 ЗАВДАННЯ

АРХІТЕКТОР ІМПЕРАТОРА СПОРУДИВ ЧУДЕРНАЦЬКУ КОНСТРУКЦІЮ. ПРОТЕ ЛИШЕ ДВІ КОЛОНИ АБСОЛЮТНО ОДНАКОВІ. ЯКІ?

3 ЗАВДАННЯ

ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ПЕРЕСІКТИ ВНУТРІШНІЙ ДВІР, ЛЕГІОНЕР МАЄ СТУПАТИ НА КАМЕНІ З ЧИСЛАМИ, КРАТНИМИ ТРЬОМ (їх можна поділити на 3 без остачі). РУХАТИСЯ НЕОБХІДНО ПО ВЕРТИКАЛІ АБО ПО ГОРИЗОНТАЛІ. ДОПОМОЖИ ЛЕГІОНЕРОВІ ЦЕ ЗРОБИТИ.

VII	IV	III	II	VI	II	III	V	XI	V	VI	IX
IX	V	IX	VI	VIII	I	VI	XI	III	XI	V	I
IV	II	VII	XII	I	VI	XI	III	III	XI	V	I
IX	VII	IV	IX	IV	II	I	IX	I	III	IX	VI
III	IV	V	IX	III	XI	III	VIII	VI	II	IX	III
IV	VII	IV	VII	VI	XI	VI	I	VII	IV	I	VIII
VII	V	XI	XII	VI	X	XII	VIII	IX	III	VI	II
XII	IX	I	IX	II	XI	V	IV	III	I	IX	XI
VII	IX	V	XII	III	IX	III	II	XII	II	VI	XI
III	IX	V	XI	I	IV	VI	XII	IX	V	III	X
IX	I	XII	IX	V	II	XI	I	VII	IV	IX	V
V	X	XII	III	XI	IX	III	XII	VI	IX	VI	II
XII	II	XII	V	II	XII	IV	II	IV	VIII	XI	V
IV	VI	X	I	VII	XII	VI	III	IX	XII	IV	IX
II	IX	IV	II	XII	IV	XI	I	V	VI	II	I

I = 1 III = 3 V = 5 VII = 7 IX = 9 XI = 11
II = 2 IV = 4 VI = 6 VIII = 8 X = 10 XII = 12

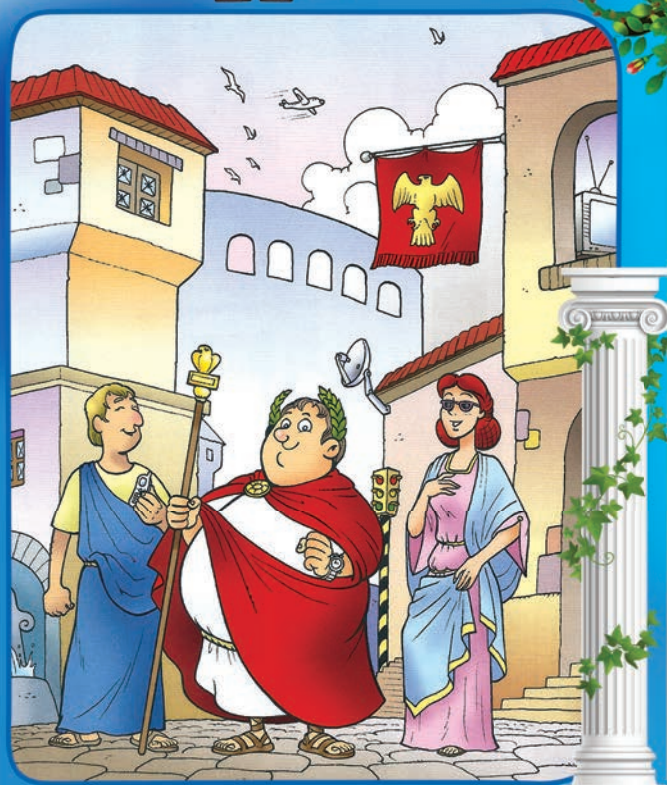
4 ЗАВДАННЯ

СЕНАТОР ЗАПІЗНЮЄТЬСЯ НА РАДУ. ЗНАЙДИ ШЛЯХ, КОТРИЙ ЯКОМОГА ШВИДШЕ ПРИВЕДЕ ЙОГО ДО СЕНАТУ.

5 ЗАВДАННЯ

НА МАЛЮНКУ ЗОБРАЖЕНО 7 ПРЕДМЕТІВ, ЯКІ НЕ ПРИТАМАННІ ЕПОСІ РИМСЬКОЇ ІМПЕРІЇ. ЗНАЙДИ ЇХ І ОБВЕДИ В КРУЖЕЧОК.

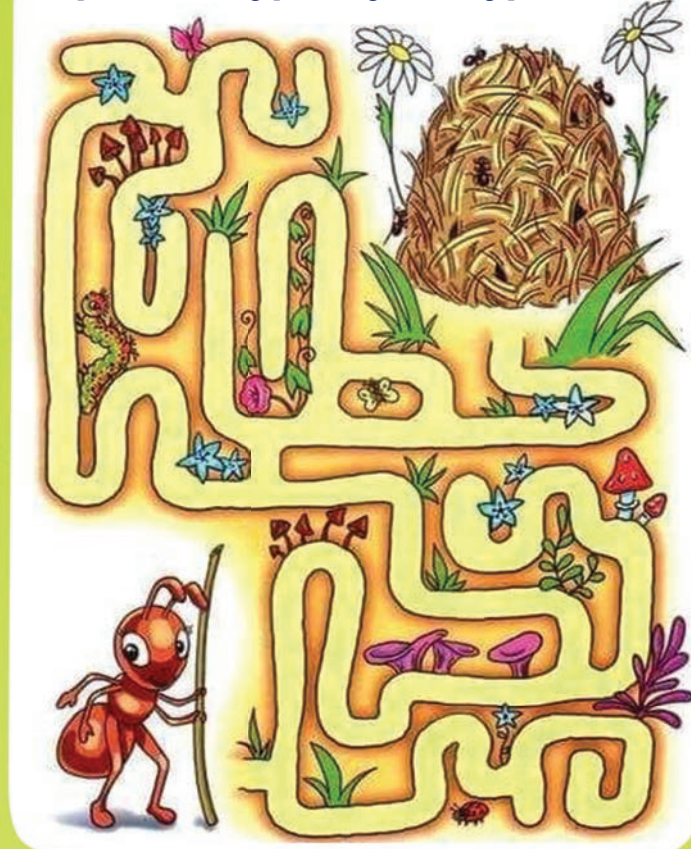
Молодець! Тобі вдалося поєднати закохані серця.

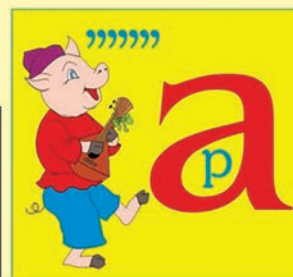

Леонардо да Вінчі

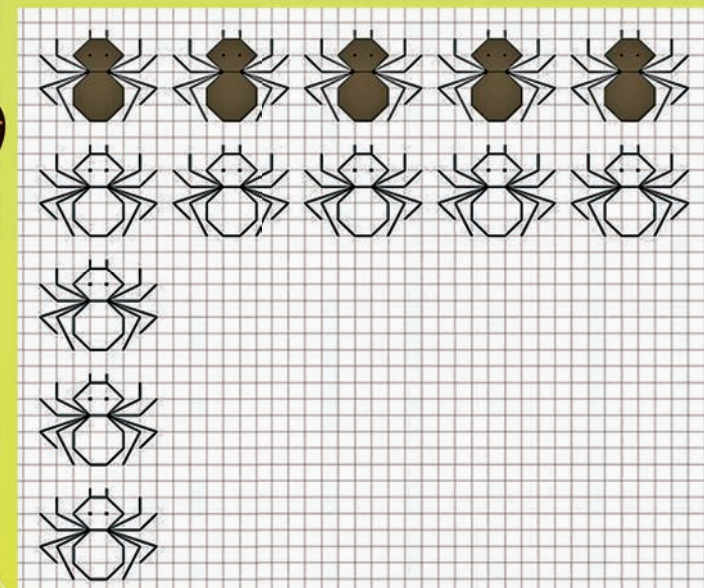
Проведи мурашку до мурашника.

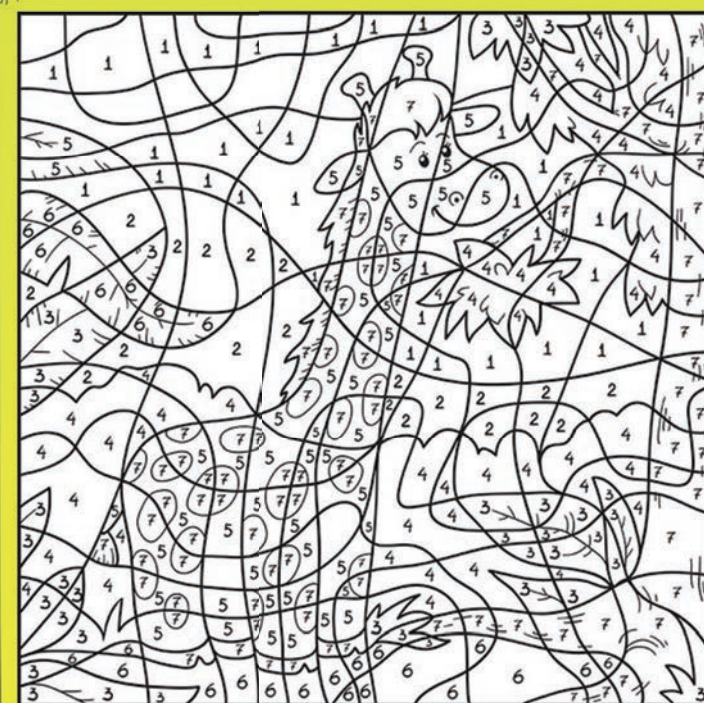
РЕБУСИ

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

Після жнив залишилася на полі пшенична Зернина. З нетерпінням чекала вона дощу, щоб заритися в сиру землю до настання холодів. Повз неї пробігала Мурашка й помітила Зернину. Зраділа знахідці, узяла на спину важку ношу й повільно поповзла до мурашника.

– Навіщо ти надриваєшся? Покинь мене тут, – попросила Зернина.

– Якщо я тебе покину, – відповіла Мурашка, важко дихаючи, – ми залишимося на зиму без їжі. Нас багато, і кожен повинен працювати, аби збільшити запаси в мурашнику.

– Я розумію твої турботи, та зрозумій і ти мене. Послухай мене уважно, Мурашко! У мені криється велика життєдайна сила. Моє призначення – народжувати нове життя. Давай укладемо з тобою угоду.

– Яку угоду?

– Якщо ти не потягнеш мене до мурашника й залишиш на рідному полі, то рівно через рік одержиш сто пшеничних зернин.

Здивована Мурашка недовіркою похитала головою.

– Вір мені, любя Мурашко, я кажу правду. Якщо ти зараз відмовишся від мене й зачекаєш, то потім я сторицею винагороджу твоє терпіння й ваш мурашник не постраждає.

Мурашка замислилася:

– Сто зернин замість однієї? Дивовижно! Утім, як ти це зробиш? – запитала вона.

– Повір мені, – відповіла Зернина, – це велика таємниця життя. А зараз вирий невеличку ямку, закопай мене, а влітку повертайся сюди.

У домовлений час Мурашка прийшла на поле. Пшенична Зернина виконала свою обіцянку.

Однажды паучок столкнулся с двумя золотистыми жучками.

– Фу, какой противный! – сказал один из них о паучке.

– Да, – брезгливо поморщился другой. –

Представляю себе, каким он станет – таким же ужасным, как тот огромный паук!

Паучок знал, что уже больше не вырастет и навсегда останется маленьким. Но было обидно, что его сравнивали со страшным пауком. «Нет, я никогда не буду таким, никогда не буду злым», – подумал паучок.

После той встречи с жучками паучок старался никому не попадаться на глаза. Неприятно чувствовать, что кто-то не хочет тебя видеть. Поэтому теперь, прежде чем вылезти из своего укрытия, он сначала осматривался. Убедившись, что поблизости ни души, только тогда выходил на свет. Как же хорошо было на солнышке! Сразу становилось веселее. Но, заметив кого-то, паучок тут же прятался. Больше всего он опасался бабочки и стрекозы. Обе очень гордые и любили посмеяться над всеми, а паучку не хотелось быть осмеянным.

Возле кустика, на котором жил паучок, выросли два удивительно красивых цветка. Но вскоре один, не успев распуститься, почему-то поник головой. «Что случилось с ним? – переживал паучок. – Разве можно, чтобы такая красота погибла, не раскрывшись вполне?»

Здоровый цветок, видя, что с его другом что-то неладно, очень волновался и, когда к нему за нектаром прилетела пчела, обеспокоенно ее спросил:

– Ты везде летаешь, все знаешь. Скажи, что с ним?

Пчела внимательно осмотрела больного и определила:

– Ему не хватает силы. А ее он может получить только от тебя, точнее, от твоего стебля. Но жаль, что ты растешь поодаль, тебе не дотя-

нуться до него. Вот был бы между вами какой-то мостик, – может, и прошла бы его болезнь.

– Но как это сделать? – допытывался цветок.

– Не знаю... Извини, мне пора, – ответила пчела и полетела дальше по своим делам.

Опечалился здоровый цветок. Он попытался перегнуться, чтобы достать до больного товарища, но ничего не получилось.

Паучок, который слышал весь разговор, решил что-нибудь предпринять. Он проворно вскарабкался к венчику цветка и, прыгнув, протянул к другому цветку паутину. Затем, поднявшись к поникшей головке больного цветка, опять прыгнул и оставил за собой тонкую нить. Тогда больной цветок чуть-чуть приподнял свой бутон.

– Он выздоравливает! – обрадовался паучок и принялся быстро перебегать от стебля к стеблю. Он не сводил глаз с тех цветов и ткал что-то на них похожее. Вскоре ослабевший цветок распрямился и расцвел. Как ликовал его друг! В своей радости он сделался еще прекраснее. Поблизости порхали бабочка и стрекоза.

– Ах, какие дивные цветы, – изумилась бабочка.

– Да, таких я нигде не встречала, – восторженно произнесла стрекоза и, приглядевшись, добавила: – Обрати внимание, какое чудесное кружево натянуто между ними.

– На нем же изображены эти цветы! – удивилась своему открытию бабочка.

– Но кто же соткал столь удивительный узор? Создавший такую красоту должен быть и сам прекрасен. Ах, как бы хотелось увидеть его! – восхищенно стрекотала стрекоза.

– Да, было бы очень интересно, – поддержала ее бабочка.

Паучок слышал, что говорили стрекоза и бабочка. Но, стеснительный и робкий, он не осмелился показаться. Он и так был счастлив, что сделал доброе дело и его так высоко оценили.

ЯК ВИНИКЛИ СОНЦЕЗАХИСНІ ОКУЛЯРИ

Сонцезахисні окуляри не завжди мали звичний для нас вигляд. З давніх-давен люди не полишають спроб захистити очі від сонця. Наприклад, у Китаї жінки носили капелюхи з листя, а в Індії ті, хто міг собі це дозволити, прикріплювали до верхньої повіки змочені в смолі тоненькі клаптики шовку, від яких на очі падала тінь.

Перший пристрій, хоч трохи схожий на сучасні сонцезахисні окуляри, був виявлений у гробниці Тутанхамона. Археологи знайшли предмет, який мав не допускати потрапляння сонячних променів в очі фараона. Своєрідні «окуляри» були створені з двох тоненьких спилів смарагда, об'єднаних бронзовою пластиною. Такі конструкції виявили й у інших давньоєгипетських могилах, а отже, ними користувалися представники вищого класу.

У Стародавньому Римі також створювали «окуляри» зі смарагдових лінз. Римський імператор Нерон використовував своєрідний лорнет, щоб спостерігати за боями гладіаторів. Найвірогідніше, імператор використовував його, щоб яскравого сонячного дня розгледіти, що відбувається на арені.

Судді Стародавнього Китаю також застосовували затемнені окуляри. Проте надівали їх, щоб ніхто з присутніх не зміг зрозуміти їхніх емоцій за виразом очей.

Аналоги сучасних сонцезахисних окулярів також були виявлені в місцях проживання давніх людей на півночі. Своєрідні «окуляри» виготовляли з різноманітних матеріалів – кісток, кори дерев, шкіри, металу, у яких потім, немов у масці, прорізали дуже вузькі отвори для очей. Така примітивна конструкція могла захистити очі як від надмірного сяяння снігу, так і під час роботи в полі під пекучим сонцем.

Проте у звичному для нас вигляді сонцезахисні окуляри з'явилися лише 1929 року завдяки компанії ForestGrant, яка запустила їх масове виробництво. Вони були надійним захистом від УФ-променів і блокували білки. Окуляри почали продавати на пляжах, вони мали попит серед відпочивальників. Популярність цього аксесуару зросла ще більше завдяки їх використанню в кіноіндустрії. Відтоді почали з'являтися оправы різних форм, і окуляри стали не просто корисним аксесуаром, а й частинкою іміджу.

Предмет, що нагадує сучасні темні окуляри, з'явився 1752 року, і створив його Джеймс Еск'ю відразу після того, як винайшов скло синього кольору. Ученому вдалося

продати лише дві пари окулярів, оскільки його сучасники не оцінили винахід належним чином.

А от Наполеону для армії знадобилися сонцезахисні окуляри. У той час вони воювали в Єгипті під пекучим сонцем, тому імператор наказав усім надівати окуляри, скло яких було вкрите сажею і лаком. І хоч бачити в таких окулярах було вкрай важко, свою функцію вони виконували – захищали очі від сонячного світла. Є докази того, що воїни, котрі ігнорували наказ Наполеона, страждали від захворювань очей.

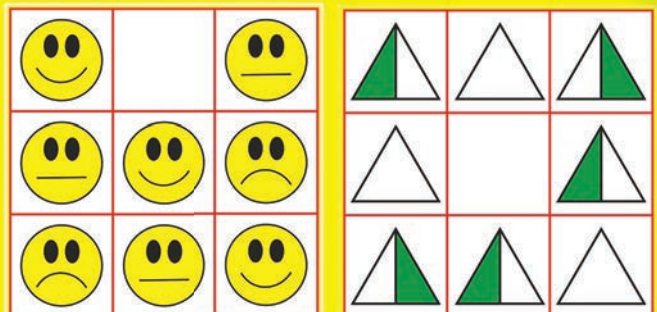
Згодом європейські оптики почали працювати над

розробкою лінз, які б не спотворювали зображення й надійно захищали очі. 19 століття стало часом запровадження паровозів, а згодом автомобілів, і люди почали використовувати темні окуляри, щоб прикрити очі від пилу, кіптяви та іскор.

Під час Першої світової війни проводили дослідження, спрямовані на створення кольорових окулярів для пілотів, адже важливо було захистити очі від шкідливого ультрафіолетового світла. Подейкують, що авіатори самі наносили акварельну фарбу на скло окулярів, щоб хоч якось захистити очі. Ці дослідження мали успіх: у продажу з'явилися окуляри, які дозволяли людині не мружити очі навіть при спекотному полудневому сонці.

ДОРISУЙ НЕДОСТАЮЩІЕ ФИГУРЫ.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

ЧУДЕСНЫЕ ОЧКИ

Давным-давно жил один человек, который очень хотел при одном взгляде на кого-нибудь узнавать, добрый он или злой и что таит он в сердце своем.

И вот однажды чудесным образом приобрел он очки, которые помогли ему сделать это.

Но – о ужас! – надев, он уже не смог их снять, и все люди предстали перед ним не в лучшем виде. Оказалось, что злых сердец и порочных душ гораздо больше, чем хороших людей.

Человек этот очень опечалился, стал сторониться людей, а они его. Постепенно он остался совсем один, разочаровавшись в жизни. И вот однажды явился ему блистающий грозный Ангел и сказал:

– Ты ищешь в других совершенства, но взгляни на себя! А потом, если посмеешь, осуди их.

И коснувшись чудесных очков, и сейчас же человек этот увидел самого себя, свою душу, сердце и помыслы. Это было так далеко от совершенства, что человек в ужасе воскликнул:

– Боже! Какой я грешник! Прости меня!

Очки упали к его ногам и рассыпались в прах.

– Что же мне делать теперь, Господи? Как жить?

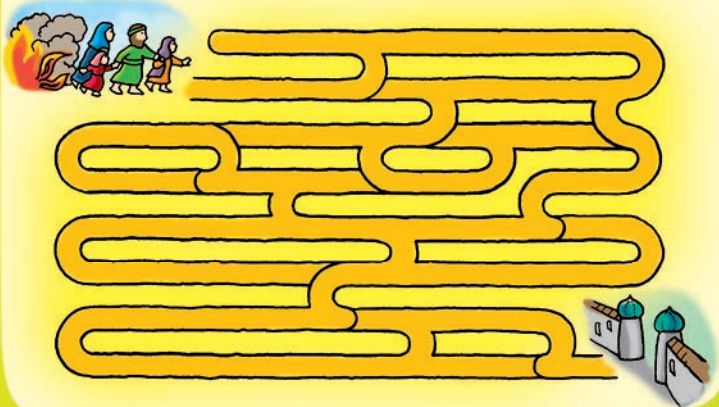
– Не возноси себя, прощай людям их слабости – и будешь счастлив, – сказал на прощание Ангел и исчез.

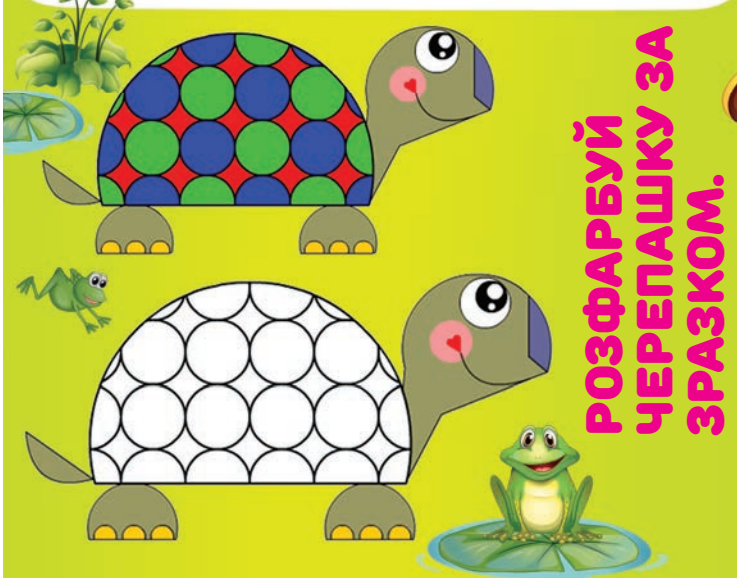

ПОМОГИ ЛОТУ И ЕГО СЕМЬЕ НАЙТИ ДОРОГУ.

Рассказ о Лоте и о том, что произошло с его женой, ты можешь прочитать в Библии (Бытие 19:1-29).

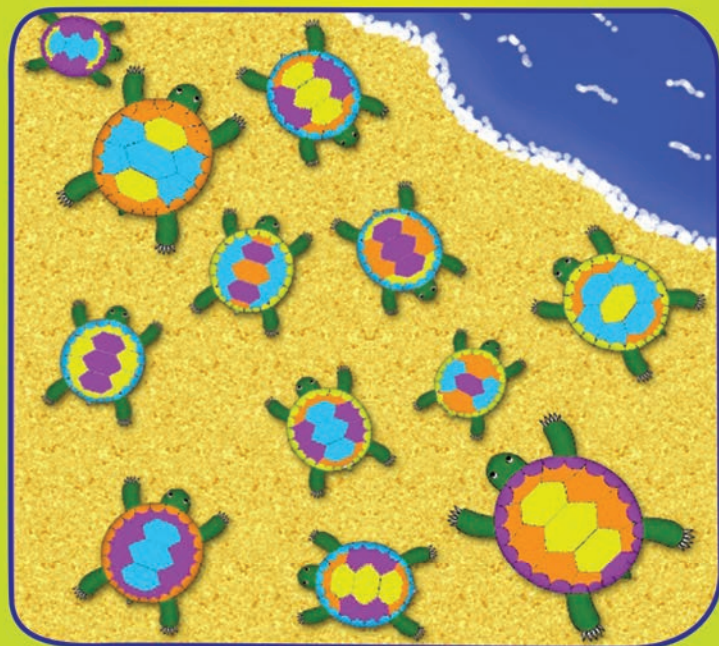

СОЕДИНИ ТОЧКИ И РАСКРАСЬ КАРТИНКУ.

РОЗФАРБУЙ
ЧЕРЕПАШКУ ЗА
ЗРАЗКОМ.

ЗНАЙДИ ДВОХ ОДНАКОВИХ ЧЕРЕПАХ.

ЦЕНА НЕПОСЛУШАНИЯ

Лот и его семья жили вместе с Авраамом в земле Ханаан. Однажды Авраам сказал Лоту: «Здесь мало земли для наших животных. Давай отделимся друг от друга. Если ты пойдешь в одну сторону, то я – в другую».

Лот осмотрел землю и увидел очень красивое место, где было много воды и сочной травы для животных. Это была Иорданская область. Лот со своей семьей и всеми животными отправился туда и поселился в городе Содом.

Жители Содома были плохими людьми, делали зло. Их злые поступки огорчали и Лота, который был хорошим человеком, и Господа.

И вот однажды, когда Лот сидел у ворот дома, Содом посетили два ангела. Лот был добр и гостеприимен, как и его дядя Авраам, в доме которого он прежде жил. Лот обрадовался, что может дать приют странникам, и пригласил их к себе. «Зайдите ко мне и ночуйте у меня», – сказал он им. Ангелы вошли.

Стемнело. Вдруг на улице перед домом Лота поднялся страшный шум. Собралась огромная толпа негодных людей, которые требовали, чтобы Лот выдал им двух чужеземцев. Но Лот хотел защитить своих гостей. Тогда эти люди рассердились

и хотели выломать дверь. Но по воле ангелов все они ослепли и не смогли войти в дом.

И обратились ангелы к Лоту: «Теперь мы скажем тебе, зачем пришли в этот город. Так как здешние люди злые и не хотят слушаться Бога, мы посланы наказать их и истребить их города, но ты не погибнешь. Возьми жену, обеих дочерей и ступай за нами. Но поторопись, потому что Божье наказание скоро настигнет людей».

Поскольку Лот долго медлил, ангелы взяли его, жену и дочерей за руки и вывели их за город. Когда они были уже за городом, один ангел сказал: «Не оглядывайтесь назад и не останавливайтесь, иначе с вами случится несчастье!»

Позади них гремел гром, блистала молния, огонь и сера падали на Содом и Гоморру с неба. Дома горели и проваливались. Земля начала дрожать. Все люди, жившие там, погибли.

Лот и обе его дочери шли вперед, не оглядываясь. Но жена Лота не удержалась. Замедлив шаг, она остановилась и оглянулась. В ту же минуту женщина обратилась в соляной столп.

Из этого мы можем извлечь урок: Бог спасает только тех, кто послушен Ему. А те, кто не слушается Бога, погибнут.

Маленькая черепашка

Алла Кривоносова

Семирічний Антон приїхав до своєї бабусі Валентини в гості. Хлопчик завжди з радістю відвідує бабусю. За сніданком він поласував свіжим молочком і бабусиними пиріжками, а потім вирішив податися до річки, розташованої неподалік від городу.

Річ у тім, що хлопчику дуже подобаються черепахи. Він добре знає, що болотні черепахи живуть у цій річці, а отже, саме сьогодні він їх може зустріти.

Болотні черепахи дуже спритно плавають. Якщо їм загрожує небезпека, черепашки вправно закопуються в мул. А ще це єдиний вид черепах, який можна зустріти в нашій країні.

Щойно Антон підійшов до річки, як почув веселе кумкання жаб і шурхіт качок в очереті. Краса! Підійшовши до берега, хлопчик раптом побачив маленьку темно-сіру істоту. «Та це ж маленька черепашка!» – вигукнув весело він. Вона була невеличка, напевно, народилася минулого літа. Трохи вагаючись, вирішив узяти знахідку із собою. «А раптом їй сподобається і вона зможе жити в акваріумі?» – розмірковував хлопчик дорогою додому.

– Бабусю, подивися, яку чудову черепашку я знайшов! – у захваті вигукнув онук.

– Це не дуже добре тримати дику тваринку замість іграшки. Краще їй бути там, де ти її знайшов. Маленька черепашка повинна залишатися у своєму природному середовищі.

Проте Антон вирішив довести, що черепашці буде тут значно краще. Хлопчик знайшов порожню коробочку з-під печива й помістив тваринку туди. Вирішив назвати її Пашкою. До коробочки він поклав шматочок яблука й листочок капусти. «Черепахи – істоти всеїдні. Нехай трохи звикне до нового середовища, а я піду погратися з бабусиним сенбернаром», – вирішив хлопчик, поспішаючи до собаки.

Антон побіг, а черепашка залишалася в коробці, ніяк не реагуючи на ласощі. Нова їжа була незвичною для тварини, адже вона звикла харчуватися личинками комарів та річковою рибою.

Награвшись досхочу із собакою, Антон сів відпочити. Аж раптом на подвір'ї з'явився його друг Віктор. Як давно вони не бачилися! Вітя чемно привітався й попросив дозволу в бабусі Валі піти погуляти разом з Антоном. Бабуся хотіла нагадати про черепаху, яка сумувала в коробці, проте діти вже побігли гратися, радіючи зустрічі.

На шкільному подвір'ї до хлопців приєдналося ще кілька однокласників Віті. Звісно, Антон, сповнений радісних вражень, забув про черепашку. Згадав про неї лише тоді, коли проходив повз кімнату, де була коробочка.

– Ой, – зойкнув хлопчик, – як я міг про тебе забути, маленька?!

До кімнати увійшла бабуся і промовила:

– Антоне, треба бути відповідальним за свої вчинки й серйозно ставитися до всього, що ти робиш. Тільки-но поглянь, черепашка засумувала та зголодніла за цей час.

Хлопчику стало соромно. Для нього цей день був прекрасним і незабутнім, а для черепашки став прикрістю через його безвідповідальність. Антон мовчки схопив коробку й побіг до річки. Обережно поклав малу тваринку на те місце, де побачив уперше, і сказав: «Вибач мене, Пашко, більше не буду завдавати тобі прикрощів. Прощай! Хай Господь тебе береже!» А потім побіг додому щасливий і з чистим сумлінням.

Друзі, не забувайте про те, що не слід брати диких тварин додому, нехай вони залишаються в тому місці, яке призначив для них Господь. Бережімо все, що створене люблячою рукою нашого доброго Творця!

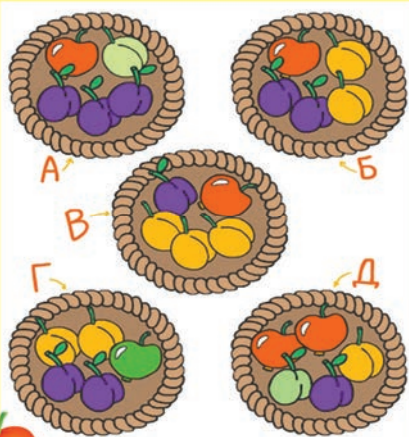

ЛОГИКА.

Валя, Надя, Иван, Игорь и Костя собирали в саду сливы, яблоки и персики. Дедушка отметил 5 фактов о том, какие фрукты собрали ребята. Можешь ли ты сказать, чья корзинка изображена под буквой Д?

1. Каждый из детей собрал по пять фруктов.
2. Валя, Надя и Иван собрали по одному незрелому фрукту.

3. В корзинках у Нади, Игоря и Кости больше одного персика.
4. В корзинке Ивана три сливы.
5. Надя, Валя и Костя собрали по две сливы.

ОБЧИСЛИ.

$$\begin{aligned} \text{pear} + \text{pear} + \text{pear} &= 30 \\ \text{watermelon} \times \text{pear} + \text{watermelon} &= 60 \\ \text{apple} + \text{apple} \times \text{watermelon} &= 88 \\ \text{apple} + \text{watermelon} \times \text{pear} &= ? \end{aligned}$$

РЕБУСЫ

ОБВЕДИ АРБУЗ И АРБУЗНУЮ ДОЛЬКУ, НЕ ЗАХОДЯ ЗА КОНТУРЫ.

ОТВЕТ Так как в корзинке под буквой Д лежит 1 незрелый фрукт, значит, эту корзинку собирали или Валя, или Надя, или Иван, но точно не Игорь и не Костя. У Нади больше одного персика, а в корзинке персик один, значит, это не Надина корзинка. У Ивана 3 сливы, а в корзине их всего две, значит, это не корзинка Ивана. Получается, корзинка Д принадлежит Вале.

Марія Власюк

Коли ми залишалися з батьками вдома, мені завжди хотілося зробити для них якийсь приємний сюрприз. Був саме такий день. І я, побачивши з вікна чергу біля овочового магазину, вирішив витратити свої заощадження, аби влаштувати святкову вечерю. Я збіг сходами з третього поверху й за мить вже був біля магазину.

— Буду за вами, — сказав я сусіду, що стояв у кінці довгої черги.

Я побачив величезну купу кавунів. Чудово! Проте в голові промайнула думка: «Я ж не взяв із собою сумку. Як я нестиму кавун?» Сказавши сусіду, що за кілька хвилин повернуся, я побіг додому. Забіг сходами на третій поверх, проте двері виявилися зачиненими. «І навіщо він зачиняється?!» — подумав я про брата й натиснув на дзвінок.

— Хто там? — запитав брат.

— Це я, відчиняй швидше, бо я в черзі стою, — вигукнув я.

— А де твої ключі і чому ти дверей не зачинив? — обурився Валерій.

Докори брата були справедливими, але мені ніколи було розповідати про свої плани й шукати ключі. Тому, схопивши пакет, я стрімголов побіг сходами донизу.

На щастя, черга просувалася повільно. Здавалося, минула ціла вічність, перш ніж я наблизився до продавщиці. І раптом я помітив напис: «Кавун 3 грн». «Кавун коштує лише 3 грн! — зрадів я. — Оце так пощастило, адже в моїй скарбничці залишилося якраз 3 грн. Можна використати їх і навіть не розмінювати 20 грн. Утім, чи встигну я їх принести?» І я вирішив ризикнути. Прибігши додому, ще раз натиснув на дзвінок.

— Хто там? — почувся незадоволений голос Валерія.

— Це я, впусти мене! — мій голос був схвильованим, і брат швидко відчинив двері.

— Що трапилося? Ти чому такий захеканий?

У відповідь я лише встиг поглянути в братове обличчя, намазане татовим кремом для бриття. Я навіть не встиг нічого запитати, лише взяв гроші зі скарбнички й побіг. Однак перед дверима зупинився. Добре знаючи Валерія, я розумів, що йому не захочеться відчиняти двері втретє, і він може кудись піти. Утім, шукати свої ключі не було часу. Доки брат був у ванні, я витягнув із замка його ключі й замкнув його у квартирі, сподіваючись, що скоро повернуся.

І ось нарешті я знову в черзі. Мій сусід пішов з кавуном додому, надійшла моя черга.

— Дайте мені, будь ласка, кавуна! — звернувся я до продавщиці й поклав на прилавок гроші.

— За 3 гривні? — здивовано запитала вона.

КАВУН

Я твердо кивнув. І тоді продавщиця почала розбирати кавуніву піраміду, вибираючи найменші плоди. «Чому вона вибирає такі маленькі?» — дивувався я подумки. І тоді зрозумів, що 3 грн коштує 1 кг кавуна! Я стояв, мов ошпарений, хотілося скоріше побігти додому, тим паче, що в мене був ключ Валерія, а совість переконувала, що я підставив свого брата. Продавщиця вибирала дедалі менші кавуни... І раптом:

— Вітя-я-я! — пролунав десь згори Валерин голос.

Задерши голову, побачив на нашому балконі брата. З одного слова я зрозумів усе: для чого Валера намазався татовим кремом, що він зараз думає й що на мене чекає вдома. На щастя, продавщиця таки знайшла кавун, завбільшки зі здутий резиновий м'ячик. Зваживши його, вона промовила: «Гривню донесеш».

У відповідь я лише кивнув головою, схопив покупку й побіг мерщій додому. Я міг би потрапити до Книги рекордів Гіннеса за швидкість долання сходів, якби за кілька метрів до фінішу не впав просто на сходи, впустивши кавуна. Тієї миті всі мої добрі наміри розбилися вщент. Не в змозі поворухнутися, я дивився на розкидані скибки кавуна. Однак шарудіння за дверима нашої квартири допомогло мені оговтатися.

Я засунув руку до кишені, щоб дістати звідти пакет, але знайшов там тільки ключі... мої! В іншій кишені лежали Валерині ключі й пакет. Я поспіхом зібрав скибки, відчинив двері, простягнув брату його ключі й зажмурився, очікуючи покарання. Варто віддати належне брату, бо тоді він вчинив дуже благородно — мовчки взяв ключі й пішов на вулицю.

Залишившись зі своєю проблемою наодинці, я сів за кухонний стіл і дістав з пакета залишки кавуна. Йів маленькою ложечкою рожеву кислу середину кавуна, що ще з місяць мав би дозрівати на баштані, і щедро поливав його гіркими сльозами.

У цей момент я почув шурхіт за дверима і здригнувся від несподіванки. Та, побачивши мамине усмінене обличчя, кинувся в її обійми й заплакав. Трохи заспокоївшись, я зміг розповісти свою драматичну історію. Однак те, що трапилося далі, стало для мене справжнім дивом. У дверях з'явився тато... з великим кавуном під рукою! Святкова вечеря таки відбулася, а кавун був надзвичайно смачним.

Приходячи до батьків зі своїми проблемами й відчувуючи їхнє співчуття й розуміння, я щасливий, що маю ще й Небесного Тата, Який любить нас понад усе. Коли ми у відчаї, Він підходить і ніжно обіймає нас, а тоді завдяки Своїй усемогутності й мудрості виправляє наші помилки. А нам залишається лише дивуватися.

НАРИСУЙ ВНУТРИ ОБЛАКОВ ТО, НА ЧТО ОНИ ПОХОЖИ.

ВОЗДУШНЫЕ ЗАМКИ

Тебе случилось посмотреть на облака и увидеть одно в форме замка, а другое - в форме черепахи? Это происходит благодаря способности нашего мозга сравнивать зрительную информацию с тем, что хранится в памяти.

Веселый English

FRUITS ФРУКТЫ

TASK 1

Read and learn new words. Прочитай и выучи новые слова.

watermelon
[вотэ:мэлон] – арбуз

cherry
[чэри] – вишня, черешня

melon
[мэлон] – дыня

lemon
[лэмон] – лимон

peach
[пи:ч] – персик

banana
[бэнэна] – банан

apple [эпл] – яблоко

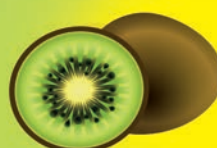

pear [пэа:] – груша

grapes
[грэйпс] – виноград

orange
[ориндж] – апельсин

kiwi
[киви] – киви

strawberry
[стро:бэри] – клубника

TASK 2

Unscramble the words using the given letters correctly and then number the pictures. Color by number. Расшифруй слова, расставив правильно буквы, и отметь цифрой изображения. Вспомни названия цветов и раскрась картинку.

Yellow Brown Green Red Orange

o e l m n
1

re o a g n
2

a l e e m n
t r w o
3

a g s p e r
4

i i k w
5

a a a n b n
6

a t b y r
e r r s w
7

p l a e p
8

e p r a
9

y e r c r h
10

e p c a h
11

e o m n l
12

Search the words and subscribe the pictures. Найди необходимые слова и подпиши картинки.

TASK 3

V	M	E	L	O	N	W	O	J	B
G	P	N	W	I	R	A	R	K	N
A	P	P	L	E	P	T	A	I	P
I	N	Z	Z	X	M	E	N	W	E
C	H	E	R	R	Y	R	G	I	A
Y	L	E	M	O	N	M	E	D	R
S	T	R	A	W	B	E	R	R	Y
G	R	A	P	E	S	L	R	E	R
G	P	E	A	C	H	O	N	H	G
B	S	B	A	N	A	N	A	V	O

- apple
- orange
- grapes
- banana
- cherry
- pear
- peach
- watermelon
- strawberry
- melon
- kiwi
- lemon

TASK 4

Read a description for each fruit and guess what this is about. Match the fruit with their correct shadow, circle the correct object. Прочитай описание к каждому фрукту и угадай, о чем идет речь. Найди соответствующую тень каждого фрукта и обведи ее в кружок.

It is a small and green fruit. It has got a brown, hairy skin and black seeds.

It is a small fruit. It is oval. It has got sour juice.

It is a large, round, green fruit. It is pink inside. It has got a lot of black seeds.

It is a small, round fruit. It is red or black. It has got a large seed inside.

They are small and round. They can be green, purple or red.

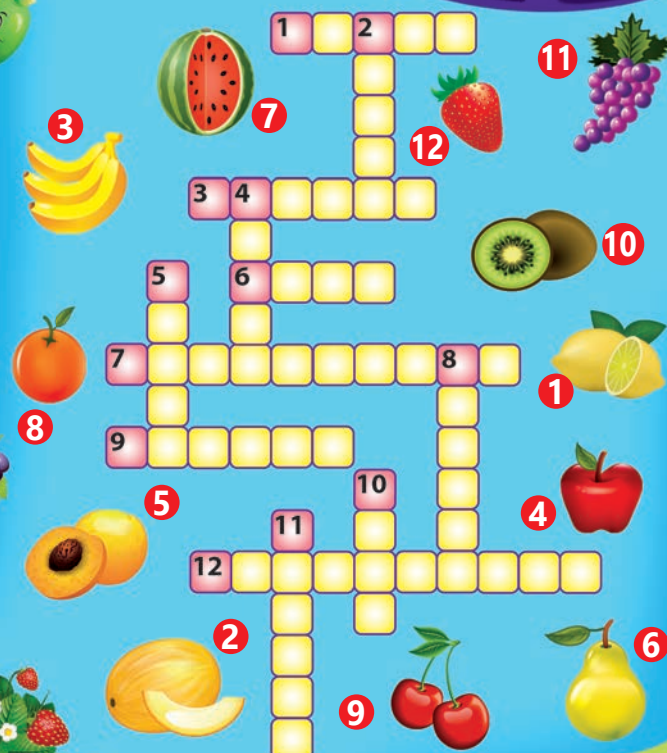
It is a hard, round fruit. It is red or green. Children like it very much.

It is a long and curved fruit. It has got a yellow skin.

Do the crossword. Реши кроссворд.

TASK 5

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

ПЕРЕТВОРЮЄМО МОЛОКО НА КОРОВУ

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- склянка молока;
- оцет;
- харчовий барвник або блискітки.

ДОСЛІД

Нагрій склянку молока в мікрохвильовій печі. Додай у нього 1 ст. л. оцту. Тепер розмішай. Активно рухай ложкою у склянці, щоб побачити, як з'являються білі згустки. Це казеїн – білок, який міститься в молоці. Коли згустків стане багато, злий суміш через сито. Усе, що залишиться в ситі, необхідно струснути, а потім викласти на паперовий рушник і трохи просушити. Після цього спробуй розімнути матеріал руками. Він буде схожий на тісто або глину. Можна додати харчовий барвник або блискітки, щоб зробити білу масу яскравішою. Зліпи з матеріалу корову й залиш фігурку сохнути на день-два. Коли маса висохне, ти отримаєш фігурку з дуже твердого гіпоалергенного матеріалу.

Цікаво! Таку «саморобну пластмасу» використовували до 1930-х років. Із казеїну виготовляли прикраси, фурнітуру та гудзики.

ВЕСЕЛКОВА ЗМІЯ З МИЛЬНИХ БУЛЬБАШОК

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- порожня пляшка;
- резинка;
- стара шкарпетка;
- ножиці;
- засіб для миття посуду;
- посудина з водою;
- харчові барвники.

ДОСЛІД

Відріж нижню частину пляшки. На пляшку з відрізаным дном одягни шкарпетку й закріпи її резинкою. Налий трохи засобу для миття посуду в неглибоку посудину з невеликою кількістю води й обережно перемішай. Для того, щоб зробити змію яскравішою, крапни на поверхню шкарпетки кількома харчовими барвниками. Опустив свій пристрій для пускання бульбашок шкарпеткою в розчин і обережно подуй у горлечко пляшки. З'явиться гірлянда з мильної піни, що нагадуватиме змію.

БОГ ПОСЛАВ БОЛЬШУЮ РЫБУ

Руфь Робертсон

Карсатоа посмотрел в свое каноэ. Все ли он взял для поездки? Нет, нужно взять еще лампу. Скоро стемнеет и будет опасно плыть по реке. Карсатоа вернулся в шалаш и сказал своему другу:

– Тобан, возьми с собой лампу, когда будешь выходить. Лодка уже готова.

Тобан надел белую накидку, взял лампу в одну руку, Библию – в другую и пошел по песчаному пляжу к каноэ. Двое друзей помолились Богу о защите в пути.

Карсатоа и Тобан отправлялись в путь, чтобы посетить деревню, в которой люди недавно приняли Бога. Она находилась в нескольких милях от побережья Новой Британии. Они слышали, что местные жители из соседней деревни были недовольны, что в их окрестностях были миссионеры, и угрожали им. Карсатоа и Тобан решили отправиться в дорогу ночью, чтобы проплыть эту деревню тогда, когда все будут спать.

Как и везде в тропиках, сразу же после захода солнца на улице наступала кромешная тьма. Карсатоа установил лампу на носу каноэ, чтобы не столкнуться случайно с кораллами. До тех пор, пока они не подплыли к враждебной деревне, все было хорошо. Потом им пришлось при тусклом свете лампы плыть очень медленно, всматриваясь в воду.

Вдруг послышался всплеск воды – и большое темное пятно появилось впереди лодки. Тобан перестал грести и увидел большого электрического ската, который лежал в воде, почти не двигаясь. Он никогда не видел такого огромного ската. Затем в ночной тишине послышались другие звуки, это были всплески воды от множества весел. Но вокруг было очень темно, чтобы увидеть, кто это плывет. Казалось, эти звуки были повсюду. Их лодку окружали!

Жители деревни, вероятно, ждали их.

Тобан и Карсатоа начали усиленно грести, надеясь скрыться от врагов. Но внезапно нос лодки ударился о лампу, и в это время вода впереди лодки начала бурлить. Скот вздрогнул и взлетел в воздух. Миссионеры отскочили в другой конец каноэ. Брызги воды от огромного тела ската попали на них. Потом что-то треснуло и свет погас.

Скот сломал их лампу. Что же теперь делать? Они пытались наощупь в темноте найти весла, но, прежде чем миссионеры нашли весла, их лодка поплыла. Сначала медленно, а потом быстрее. Казалось, они летят над водой.

– Это ты гребешь? – спросил Карсатоа в недоумении.

– Нет, не я, – ответил Тобан.

– И не я, – еще больше удивился Карсатоа.

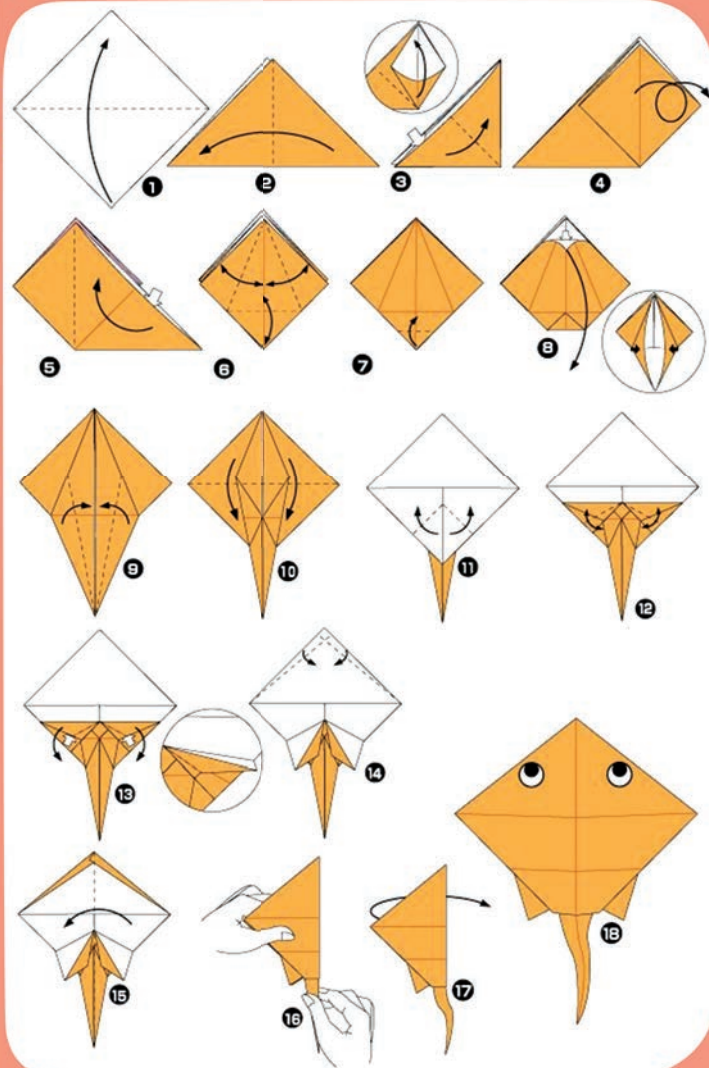
Тобан посмотрел в воду. Там, еле видимый, под каноэ плыл скот! Миссионеров никогда прежде не возил на себе скот. Так проплыли они несколько миль. И когда преследователи остались далеко позади, рыба нырнула и исчезла. Миссионеры склонили головы и поблагодарили Господа за то, что Он спас их таким удивительным образом. Подобная большая рыба, которая была послана Богом, чтобы спасти Иону, также помогла и им.

КРОССВОРД

ОРИГАМИ

ДОПОМОЖИ РИБЦІ ПОВЕРНУТИСЯ В МОРЕ –

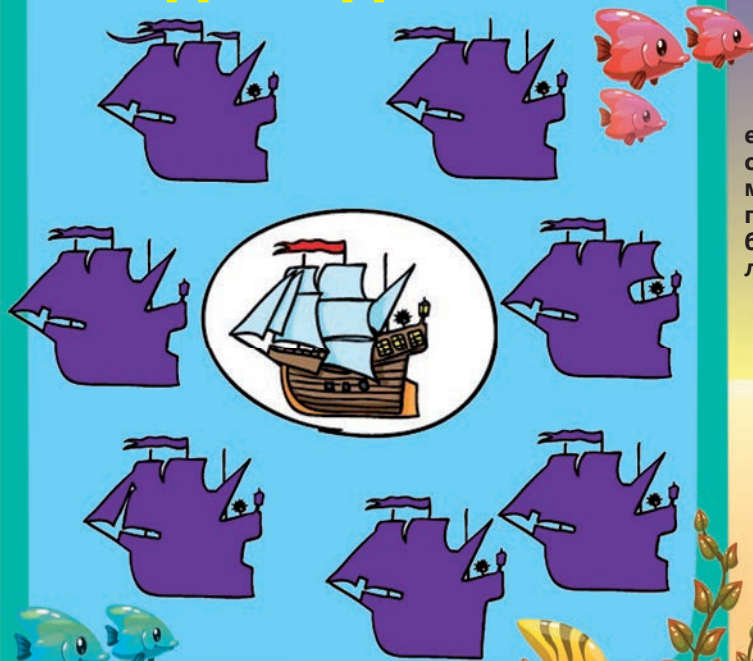

З'єднай точки й розфарбуй малюнок.

Підбери відповідну тінь.

Дорисуй кожній рыбке її чешую.

10 САМЫХ КРАСИВЫХ РЫБ НА ПЛАНЕТЕ

В мире насчитывается около 30 тысяч видов рыб. Некоторые выделяются весьма привлекательной и яркой внешностью. В естественных условиях обитания рыбы используют ее, чтобы выжить. Какие же из них самые красивые на планете?

МАНДАРИНКА

Эта рыба обитает в водах Тихого океана. 6-сантиметровое тело мандаринки имеет необычайно яркую окраску. Эти рыбы предпочитают селиться в коралловых рифах, они

достаточно медленно плавают и питаются мелкими ракообразными. Мандаринок трудно содержать в аквариумах, так как они предпочитают есть только живую пищу.

ГОЛУБОЙ ХИРУРГ

Эту рыбу можно встретить в восточной части Тихого океана. Длина ее тела составляет около 30 см. Самцы немного крупнее самок. Питаются рыбы планктоном и водорослями. Голубой хирург восприимчив к болезням, поэтому их разводят лишь опытные аквариумисты.

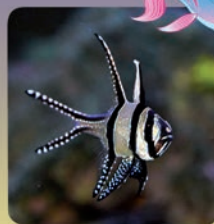
РОГАТЫЙ ЗАНКЛ

Эта рыба обитает в рифах тропической Индо-Тихоокеанской области. 22-сантиметровое тело украшено вертикальными черными и бело-желтыми полосками. Этих рыбок сложно содержать в аквариуме из-за особенностей их питания. Кроме того, живут они недолго.

ТЮЛЕВЫЙ АПОГОН

Эта небольшая рыба обитает в акватории индонезийского острова Сулавеси. Взрослая особь может вырасти в длину до 8 см. На плавниках рыбы рисунок в виде белых пятен, который индивидуален у каждой особи.

ЛЯЛИУС

Эта рыбка обитает в реках Индии. Взрослые особи вырастают в длину до 6 см. Самки имеют серовато-зеленый окрас с более бледными полосами. Рыбы в основном питаются водорослями.

ЦЕНТРОПИГ ОГНЕННЫЙ

Этот вид рыб обитает в тропических водах Тихого океана. Самцы ярче окрашены, чем самки. Центропиги питаются мелкими ракообразными и морскими водорослями.

ЖЕЛТОМАСКОВЫЙ АНГЕЛ

Этот вид рыб встречается в мелководных частях Тихого океана. Длина взрослой особи составляет 38 см. Желтомасковые ангелы часто бывают подвержены стрессу, поэтому им необходимо обеспечить комфортные условия для проживания в аквариуме.

ДИСКУС

Эти рыбы распространены в бассейне реки Амазонки. Взрослые особи достигают в длину 20 см. Дискусы имеют округлое и сплющенное тело, которое может быть различного цвета. Они преимущественно питаются личинками насекомых. Дискус – это самая популярная и красивая пресноводная аквариумная рыбка в мире.

РЫБА-ПОПУГАЙ

Эти рыбы обитают в тропической зоне Индийского и Тихого океанов. Взрослые особи могут достигать в длину до 1,3 м. Рыбы-попугаи питаются коралловыми полипами и моллюсками. Самцы имеют несколько самок. Если в стае нет доминирующего самца, то одна из самок может изменить пол и цвет.

РЫБА-КЛОУН

28 видов этой рыбы обитают в рифах Индийского и Тихого океанов. Длина тела самых крупных особей достигает 16 см. Рыбы-клоуны сосуществуют с актиниями, поскольку прячутся в них от хищников. К сожалению, в последнее время популяция рыб-клоунов резко сократилась из-за загрязнения океанов.

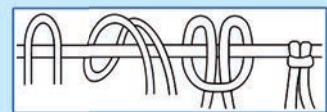
МЕДУЗИ

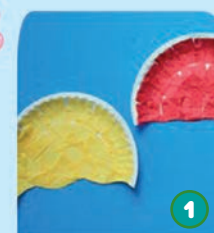
- паперові одноразові тарілки;
- цупкі різнокольорові серветки;
- ножиці;
- клей;
- пробивач;
- різнокольорові нитки;
- великі іграшкові очка;
- чорний маркер.

1. Поріж серветки на маленькі квадратики.
2. Нанеси на тарілки клей. На кожну тарілку приклей квадратики відповідного кольору, залишивши третину тарілки порожньою.
3. Порожню частину обріж таким чином, щоб утворилася шапочка медузи.
4. За допомогою пробивача зроби кілька дірок уздовж надрізаної частини тарілки.
5. Відріж кілька ниток однакової довжини і просунь їх в отвори, закріпивши ось так:
6. Приклей іграшкові очка й маркером намалюй медузі усмішку. Готово!

Цікаво! З одноразових тарілок ти можеш виготовити і рибку, про які сьогодні прочитав. Просто виріж плавці та хвіст і розфарбуй рибку фарбами гуаш, як забажаєш.

Діана Матвієнко

Анастасія Панченко

Даша Щербінська

Людмила Козачкова

Полліанна Колош

Софія Щербатюк

Анастасія Мироненко

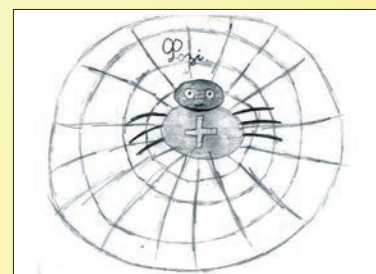
Аріна Чуй

Вероніка Дусь

Віка Астахова

Діана Наймибудка

Ліда Кот

Маргарита Галагуцька

Надія Угрин

Поліна Марусідзе

Тимофій Лукін

НД 10:00

ПРОФІ TIME

з професором Філіпштейном

Норе.UA телеканал Надія

Жанна Астахова

Луїза Куш

Сніжана Колош

Малюнок без підпису

Квітана Бигар

Уляна Олефір

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805

Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifeforce.com.ua